

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobce: **K. N.**, nar. . . , občan Ruské federace, bytem n. J. z D. , H., zastoupeného Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem 28. pluku 128/12, 101 00 Praha 10, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o vydání zaměstnanecké karty,

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty, vedeném pod sp. zn. OAM –3135-14/ZM-2014.**
- II. **Žalovaný je povinen žalobci zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně, Mgr. Oksany Rizak, na náhradě nákladů řízení částku 19.050 Kč.**
- III. **Soud přiznává tlumočnici Bc. R. Ch., bytem T. G. M. 946, H., za tlumočení při jednání soudu odměnu ve výši 350,- Kč, která bude vyplacena z účtu soudu.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 10. 1. 2016 Městskému soudu v Praze a posléze postoupenou Krajskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který dosud nerozhodl o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Žádost o vydání zaměstnanecké karty žalobce podal dne 13. 10. 2014 a téhož dne bylo řízení přerušeno za účelem odstranění vad žádosti (žalobce nedoložil číslo volného pracovního místa). Usnesení o pokračování v řízení bylo vydáno dne 11. 2. 2015 a žalovaný byl povinen o žádosti rozhodnout do 60 dnů poté, ve

zvláště složitých případech do 90 dnů. Jelikož žalovaný v této lhůtě o žádosti žalobce nerozhodl, přistoupil žalobce opakovaně k podání návrhu na opatření proti nečinnosti, kterému bylo nadřízeným správním orgánem jak dne 26. 6. 2015, tak dne 27. 11. 2015 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) vyhověla a vždy uložila žalovanému, aby vydal rozhodnutí ve věci ve lhůtě 30 dnů od doručení jejího opatření. Žalovaný ale doposud ve věci nerozhodl, proto má žalobce za to, že je ve věci nečinný a požaduje, aby mu bylo uloženo vydat rozhodnutí ve věci samé ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že navrhuje žalobu zamítnout, neboť žalovaný není a nebyl ve věci nečinný, v jeho postupu nelze shledat nepřipustné ani neodůvodněné průtahy. Koná nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutečného skutkového stavu v přiměřených lhůtách vzhledem ke složitosti věci. Žalovaný popisoval, jaké úkony v řízení postupně činil a zmínil, že dne 30. 10. 2015 Komise návrh žalobce na přijetí opatření proti nečinnosti zamítla. Dále konstatoval, že zjistil, že v případě žalobce souběžně probíhá odvolací řízení týkající se rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání, což žalovaného vedlo dne 12. 2. 2016 k přerušení řízení o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu.

Žalobce v doplněních žaloby uvedl, že jeho návrhům na přijetí opatření proti nečinnosti Komise ve dvou ze tří případů vyhověla. Řadu úkonů žalovaného žalobce označil za zbytečné a nesouvisející s předmětem řízení o vydání zaměstnanecké kartě. Doložil též rozhodnutí Komise ze dne 5. 5. 2016, jímž bylo usnesení žalovaného o přerušení řízení k jeho odvolání zrušeno.

V průběhu jednání pak uvedl, že na webových stránkách žalovaného bylo sice vydáno rozhodnutí, ale žalobce dosud zaměstnaneckou kartu neobdržel a byl pouze předvolán k odběru biometrických prvků na den 22. 8. 2016. Žalovaný se z nařízeného jednání omluvil s tím, že ve věci žalobce již bylo dne 28. 6. 2016 rozhodnuto.

Ze správního spisu soud zjistil, že popis průběhu řízení ze strany žalobce odpovídá skutečnosti. Lze jen doplnit, že nedostatek žádosti žalobce odstranil již dne 20. 11. 2014, vyrozumění o pokračování v řízení však žalovaný vydal až 17. 2. 2015. V průběhu řízení žalovaný obsáhle zjišťoval okolnosti týkající se budoucího zaměstnavatele žalobce, jeho rodičů, zdravotní důvody hospitalizace žalobce v Rusku a průběh řízení ve věci prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání. Na vydaná opatření proti nečinnosti nijak viditelně nereagoval, opatření proti nečinnosti vydané Komisí dne 26. 6. 2015 žalovaný obdržel dne 30. 6. 2015, opatření proti nečinnosti ze dne 27. 11. 2015 pak dne 30. 11. 2015. Zástupkyně žalobce žalovaného urgovala podáním ze dne 24. 8. 2015, dokonce žalovanému adresovala dne 22. 12. 2015 předžalobní výzvu, na niž bylo reagováno dne 6. 1. 2016 předvoláním žalobce k výsledku na den 2. 2. 2016. Na zaslání stejnopisu žaloby pak žalovaný reagoval vydáním usnesení ze dne 12. 2. 2016, jímž řízení přerušil.

Soud dále provedl důkaz rozhodnutím Komise ze dne 5. 5. 2016, č. j. MV-29580-4/SO-2016, z nějž zjistil, že usnesení žalovaného ze dne 12. 2. 2016 o přerušení řízení vydání zaměstnanecké karty do doby pravomocného skončení řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání (účast v právnické osobě) bylo zrušeno z důvodu, že se jedná o dvě naprosto odlišná řízení a žádný důvod pro přerušení řízení zde nebyl.

Dále pak soud provedl důkaz předkládací zprávou k vydání zaměstnanecké karty ze dne 28. 6. 2016, z níž vyplynulo pouze to, že již proběhl interní schvalovací proces v rámci žalovaného, nicméně zaměstnanecká karta dosud vydána nebyla, přičemž schvalující osoba

uvádí, že schválení platí jen za té podmínky, že do okamžiku předání průkazu nevyjdou najevo nové skutečnosti odůvodňující zamítnutí žádosti či zastavení řízení o ní.

Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, nařídil ve věci jednání a na základě podkladů ve spise dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Dle § 42g odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“, viz čl. IV zákona č. 314/2015 Sb.) se žádost o vydání zaměstnanecké karty podává na zastupitelském úřadu. V průběhu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo na povolení k dlouhodobému pobytu vydané za jiným účelem může cizinec žádost o vydání zaměstnanecké karty podat ministerstvu.

Podle § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců se rozhodnutí vydá, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech nebo pokud ministerstvo žádalo o vydání závazného stanoviska podle odstavce 15.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Žalobce podal žádost o vydání zaměstnanecké karty žalovanému jako věcně příslušnému orgánu k vyřízení této žádosti sice neúplnou, avšak již dne 20. 11. 2014 odstranil její vady. Žalovaný měl o žádosti rozhodnout (vydat zaměstnaneckou kartu namísto rozhodnutí) do 60 dnů, popř. do 90 dnů, bylo-li posouzení žádosti žalobkyně zvlášť složité. I pokud by soud vycházel z data vyrozumění o pokračování v řízení (17. 2. 2015) nejpozději musela uplynout lhůta k vydání rozhodnutí dne 18. 5. 2015. Až dne 12. 2. 2015 žalovaný usnesením řízení přerušil do doby pravomocného skončení řízení o žádosti žalobce o prodloužení dlouhodobého pobytu žalobce, v němž spatřoval předběžnou otázku.

Dle § 80 odst. 1 správního řádu, nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Dle odst. 4 písm. a) tohoto ustanovení přitom nadřízený správní orgán může přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí.

Opatřeními proti nečinnosti doručenými žalovanému dne 30. 6. 2015 a dne 30. 11. 2015 přikázal nadřízený správní orgán žalovanému rozhodnout ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení opatření. Nejpozději do 30. 7. 2015 měl tedy žalovaný ve věci rozhodnout. K odvolání žalobce bylo také zrušeno (opožděně vydané) usnesení o přerušení řízení.

Za této situace je pro posouzení soudu rozhodující, že nadřízený správní orgán svými opatřeními nečinnost žalovaného (implicitně) konstatoval. Jak již judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publikovaném pod č. 2785/2013 Sb. NSS (rozsudek je dostupný též na webu www.nssoud.cz), jehož závěry lze vztáhnout i na posuzovaný případ: „[p]řijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 4 správního řádu z roku 2004), je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný, a nejde tedy o případ, na který pamatuje § 71 odst. 5 citovaného zákona. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat a procesním chováním účastníka řízení (žalobce) se, z pohledu § 71 odst. 5 téhož zákona, může zabývat jen od okamžiku přijetí tohoto opatření proti nečinnosti.“ Vydané opatření nadřízeným správním orgánem proti nečinnosti má tedy

ten význam, že pro soud presumuje fakt, že správní orgán byl v době jeho vydání nečinný, přičemž soud není oprávněn nadále nečinnost žalovaného do doby vydání tohoto rozhodnutí hodnotit. Z hlediska posouzení nečinnosti soudem je tak podstatný časový úsek navazující na doručení opatření proti nečinnosti žalovanému. Ani ve lhůtě 30 dnů ode dne tohoto doručení ale žalovaný nečinil žádné kroky, které by směřovaly k vydání rozhodnutí ve věci.

Žalovaný sice uvádí, že „koná nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutkového stavu“, avšak tyto úkony měl žalovaný činit bezprostředně v návaznosti na obdržení úplné žádosti a nikoliv až po uplynutí zákonných a posléze opatřením proti nečinnosti stanovených lhůt pro vydání rozhodnutí. Navíc není ani pravdou, že by požadované rozhodnutí, resp. zaměstnaneckou kartu vydal, žalobce teprve vyzývá k přípravným úkonům nutně předcházejícím jejímu vydání. Tato výzva přitom na běh lhůty pro vydání rozhodnutí podle rozhodné právní úpravy účinné do 17. 12. 2015 nemá vliv (na rozdíl od úpravy § 169 odst. 12 zákona o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů, vztahující se na žádosti podané od 18. 12. 2015; nicméně ani tato úprava by nemohla mít vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí, která již dávno marně uplynula).

S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že žaloba je důvodná, proto soud rozhodl dle § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. Přihlédl však k tomu, že pokud hodlá žalovaný žalobci zaměstnaneckou kartu vydat, vyžaduje si to provedení nezbytných technických kroků (odebrání biometrických údajů, vlastní zhotovení zaměstnanecké karty), které lze urychlit pouze omezeně. Za takové situace by žalobcem navrhovaná lhůta byla nesplnitelná. S ohledem na uvedené proto soud určil jako odpovídající lhůtu 30 dnů ke splnění této povinnosti. Byť se jedná o lhůtu kratší, než v níž žalovaný patrně hodlá žádosti vyhovět, s ohledem na délku dosavadního řízení je nezbytné, aby žalovaný svůj postup urychlil.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 19.050 Kč, a to za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč a za odměnu za právní zastoupení ve výši 12.342 Kč. Tuto částku tvoří odměna za pět úkonů právní služby po 3.100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, jejího doplnění v reakci na přerušení správního řízení, repliky a účast na jednání soudu v trvání do 2 hodin dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], odměna za jeden úkon právní služby po 1.550 Kč [sepis předžalobní výzvy dle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu] a dále šest paušálních částek jako náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Třetím výrokem soud přiznal tlumočnici, kterou si žalobce hovořící rusky vyžádal k jednání soudu, odměnu a náhradu hotových výdajů za tlumočení u jednání dne 12. 7. 2016. Jednání trvalo do jedné hodiny, čemuž podle § 24 odst. 1 a § 17 odst. 1 položky 1 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“) odpovídá maximální hodinová sazba 350,- Kč.

Vzhledem k tomu, že žalovaná jako organizační složka státu je podle § 11 odst. 2 písm. a) je osvobozena od soudních poplatků, nemohl jí soud podle § 60 odst. 4 s. ř. s. uložit povinnost nahradit státu náklady řízení představované tlumočným. Ty tudíž ponese soud z vlastního rozpočtu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. července 2016

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Lébllová